

Μιά μελαγχολική διπλωματική SAGA: Η συμφωνία των Πρεσπών.

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΖΗ *

Είς τὰ κείμενα τού πονήματός μου με τίτλον: *ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ “ΠΡΕΣΠΕΣ” 2018-2019. Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ SAGA ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ, Λειμών 2019*, καταγράφεται τεκμηριωμένως ή άγωνία μου και μία προσπάθεια: ή τεκμηριωμένη άγωνία μου διά τις έπιπτώσεις τις οποίες θά άποδειχθεί πώς έχει, ή πλέον άτυχής για τὰ έλληνικά έθνικά συμφέροντα, Συμφωνία τών Πρεσπών και ή προσπάθειά μου νά ένθαρρύνω τούς έλληνες πολιτικούς νά κατανοήσουν ότι πρόκειται για ένα διπλωματικό λάθος τó όποϊον όμως δύναται νά θεραπευθεϊ λόγω τού πλήθους τών νομικών άτασθαλειών οι οποίες διεπράχθησαν κατά τήν διαδικασία ολοκληρώσεώς του.

Τονίζω όρισμένα σημεία, τὰ όποια έπεξεργάζομαι και προσεγγίζω βάσει τής πειθαρχίας τής γεωπολιτικής αναλύσεως, όπως εϊναι:

1. ή δυνατότης διαπραγματεύσεως με άλλην όνομασία από αύτην που έπελέγη τελικώς από τήν έλληνικήν πλευρά, δηλαδή τήν άπολύτως επικίνδυνον διά τὰ έλληνικά συμφέροντα όνομασία «Βόρειος Μακεδονία». Πρότεινα λοιπόν τήν όνομασία «Κεντροβαλκανική Δημοκρατία» ή όποια άποτελεϊ «σύνθετη όνομασία με γεωγραφικό προσδι-ορισμό» ή όποια καλύπτει όλα τὰ ούσιατικώς ζητούμενα από πλευράς κοινών παραδοχών μεταξύ Άθηνών, NATO και Ουάσιγκτων, άρα, από στρατηγικήν και διπλωματικήν άποψιν θά ήδύναντο νά γίνουν άποδεκτά και από τὰ Σκόπια. Αυτό όμως άπαιτούσε τήν κατάλληλον διαπραγματευτικήν συμπεριφοράν από πλευράς Άθηνών. Συμπεριφοράν ή όποια, δυστυχώς, δέν υπήρξε... 2) Έξηγώ γιατί αύτη ή όνομασία εϊναι έπιτυχής από πλευράς προστασίας τών δικαιωμάτων τών έθνοτικών μειονοτήτων τής γείτονος και δέν θά έδημιούργει άντιδράσεις έκ μέρους τής Ουάσιγκτον, τής όποιας ή βασική μέριμνα άφεόρα εις τήν ένταξιν τού τεχνηματικού πολυεθνοτικού αύτοϋ «κρατογενετικού άφηγήματος» εις τήν Βορειο-άτλαντικήν Συμμαχίαν.
2. Έξηγώ τούς γεωπολιτικούς λόγους τού διαχρονικού «ένδιαφέροντος» τού Βερολίνου σχετικώς με τήν περιοχήν και τó είδος τών γεωστρατηγικών σχεδιασμών του διά τόν έλεγchon αύτής υπό τήν έπωνυμίαν με συνθετικόν «Μακεδονία».
3. Καταρρίπτω τόν μύθο περι τής δήθεν διαίρέσεως τού «Μακεδονικού χώρου» από τήν Συνθήκην τού Βουκουρεστίου τού 1913, σέ «Μακεδονία τού Αιγαίου», «Μακεδονία τού Πιρίν» και «Μακεδονία τού Βαρδάρη».
4. Έντοπίζω και έξηγώ τις λαθροχειρίες από πλευράς κυβερνήσεως τών Σκοπίων, τις άπαραδέκτες άποδοχές των από πλευράς τής κυβερνήσεως τών Άθηνών αλλά και τήν παντελώς άπαραδέκτον παραβίασιν από πλευράς τών παραγόντων τής οϋτω κληθείσης «διεθνοϋς κοινότητας» όλων τών όριζομένων από τó διεθνές δίκαιο (Σύμβασις τής Βιέννης περι Δικαίου τών Συνθηκών τού 1969) και τόν Καταστατικόν Χάρτην τού ΟΗΕ περι μη έπεμβάσεως εις τά «έσωτερικά ζητήματα» άλλων κρατών.
5. Είς τó τελικόν κείμενον, τó όποϊον και άποτελεϊ συμβολήν τού Συγγραφέως Γεωργίου Ρωμανού άποδεικνύεται περιτράνως και σέ όλο της τó εύρος ή λαθροχειρία τού Γ.Γ. τού ΟΗΕ σχετικώς με τήν έκνομον άποδοχήν τού φακέλλου τής «κυρωθείσης» Συμφωνίας τών Πρεσπών ή όποια έκφεύγει κάθε θεσμικώς προβλεπομένης διαδικασίας από τις Άποφάσεις-Ψηφίσματα τού Συμβουλίου Ασφαλείας τού ΟΗΕ έν συνεργεία μετά τών διπλωματικών άρχών τών Άθηνών και τών Σκοπίων.

Ή πικρία μου εϊναι μεγάλη και ή άγωνία μου για τὰ παραχθισόμενα, άρνητικά έθνικώς, άποτελέσματα αύτής τής άπαραδέκτου από πάσης άπόψεως συμφωνίας, έτι μεγαλυτέρα. Ήθελα, με τó

ἀνά χεῖρας πονημάτων νὰ τὰ μοιρασθῶ μὲ ὅλους τοὺς καλοπίστους Ἕλληνες οἱ ὅποιοι θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἀκόμη καὶ τὰ «λάθη (ὄνομασία, ταυτότητα, γλώσσα), δύνανται νὰ διαπράττονται μὲ ὀρθὸν τρόπο»¹ ὥστε προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ μετεξλιτισσομένων τῶν πολιτικῶν ἡγεσιῶν τοῦ τόπου νὰ δύνανται νὰ «θεραπευθοῦν» (ἀκύρωση τῆς Συμφωνίας) πρὸς ὄφελος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Βαλκανίων ἢ ὅποια τὴν ὥρα πού γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς εὐρίσκεται εἰς ἄκρως επικίνδυνον δυναμικὴν ἀνισορροπία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΖΗΣ
«ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ “ΠΡΕΣΠΕΣ” 2018-2019.
Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ SAGA ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ»,
Λειμῶν 2019

**Καθηγητὴ Οικονομικῆς Γεωγραφίας καὶ Γεωπολιτικῆς στο Πανεπιστήμιο Αθηνῶν
Προέδρου του Τμήματος Τουρκικῶν Σπουδῶν καὶ Σύγχρονων Ασιατικῶν Σπουδῶν*

1 Ἰωάννου τοῦ Ἡρακλεικοῦ, *Ἀμεθόστη ἢ Ἐκπαγλός, Χρονικὸν Μέγα καὶ Μυστικόν*, [cura Ἰωάννου Θ. Μάζη], Ἀθήναι 2015